

29 grudnia zmarł w wieku 94 lat Jego Ekscelencja Ksiądz Arcybiskup Ignacy Tokarczuk, wielki kapłan i niezłomny bohater w walce z komunizmem.

Śp. Ksiądz Arcybiskup Ignacy Tokarczuk urodził się 1 II 1918 r. w Łubiankach Wyższych k. Zbaraża. Od 1937 student w Seminarium Duchownym i na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie (z przerwą po wkroczeniu Sowieców we IX 1939). W 1942 święcenia kapłańskie. 1946-1948 student Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, Wydz. Społeczno-Ekonomiczny i Wydz. Filozofii Chrześcijańskiej; 1946-1951 Studium Zagadnień Społecznych i Gospodarczych Wsi Polskiej tamæ; w 1951 doktorat. Od 1942 wikariusz w Złotnikach i we Lwowie; od XII 1945 w Katowicach, 1948-1950 proboszcz w Łebuni k. Lęborka. 1951-1952 st. asystent na Wydz. Filozoficznym KUL i w Seminarium Duchownym w Lublinie; 1952-1962 wykładowca Wyższego Seminarium Duchownego Hosianum w Olsztynie; od 1957 duszpasterz akademicki w Wyższej Szkole Rolniczej w Kortowie, proboszcz w parafiach diecezji warmińskiej; 1962-1966 adiunkt w Katedrze Teologii Pastoralnej KUL. Od XII 1965 bp ordynariusz przemyski. 1967-1989 członek Komisji Episkopatu Polski ds. Duszpasterstwa Ogólnego, przewodniczący Komisji Iustitia et Pax; 1967-1989 członek, 1990-1991 współprzewodniczący Komisji Wspólnej Rządu i Episkopatu. Od l. 70. utrzymywał kontakty ze środowiskami opozycyjnymi, wspierał m.in. niezależny ruch chłopski. W l. 80. zaangażowany w pomoc dla „S”, zwłaszcza dla osób uwięzionych, represjonowanych i pozbawionych pracy. Na terenie diecezji przemyskiej wspierał niezależną kulturę, naukę i sztukę ([Tydzień Kultury Chrześcijańskiej](#) , Katolickie Tygodnie Historyczne, wydawnictwa) i Duszpasterstwa Ludzi Pracy i Duszpasterstwa Rolników. W 1987 reaktywował diecezjalne pismo „Rola Katolicka” (jawne, ale nielegalne); 1988 powołał Diecezjalną Radę Kultury. W 1967 wysunięcie go przez prymasa Wyszyńskiego do Komisji Wspólnej Rządu i Episkopatu wywołało długoletni konflikt z władzami, co spowodowało zamrożenie prac Komisji do 1980. Rejestrowano głoszone przez niego kazania, kontrolowano korespondencję, podsłuchiowano rozmowy telefoniczne (podsłuch zainstalowany w pomieszczeniach kurii i pałacu biskupim). Rozbudował sieć parafialną diecezji, inicjował i wspierał budowę kościołów, kaplic i domów katechetycznych bez zezwolenia władz (ponad 400 obiektów sakralnych). W VI 1991 podczas wizyty Jana Pawła II w Polsce otrzymał godność abp.

ad personam

, od III 1992 abp metropolita przemyski, od 14 IV 1993 na emeryturze. Od 1995 honorowy członek „S”, od 1996 Związku Sybiraków.

Autor wspomnień *W starciu z totalitaryzmem* (Paryż 1994) i *Od Zbaraża do Przemysła* (Marki 1998). H

onorowy obywatel m.in. Przemysła, Rzeszowa i Stalowej Woli. Odznaczony Orderem Orła Białego (2006).

(Encyklopedia Solidarności)